

PARAULA I VIDA

La santedat és «viure l'ordinari de manera extraordinària»

Aquesta frase de St. Joan M. Vianney li ha servit al Vicari general del Papa per presentar i titular la tercera Exhortació apostòlica del Papa Francesc, **Gaudete et Exsultate** (*Alegreu-vos i Exulteu, feu festa*, com diu el final de les Benaurances a Mt 5,12).

Datada el 19 de març, acaba de fer-la pública a principis d'abril, i el seu objectiu és «la crida a la santedat en el món contemporani», per fer ressonar un cop més —ja ho va fer el Concili Vaticà II— la crida universal a la santedat que tots tenim, procurant encarnar-la en el context actual, amb els seus riscos, desafiaments i oportunitats. Perquè a cada un de nosaltres el Senyor ens va escollir «perquè fóssim sants, irrepreensibles als seus ulls; per amor ens destinà a ser fills seus» (Ef 1,4). Amb aquest escrit que, de manera innovadora, conté apel·lacions directes al lector, el Papa ha volgut compartir la seva visió de com cadascú pot arribar a ser el que està cridat a ser, i no pas conformar-se amb una existència mediocre, aigualida, líquida. La santedat no és per a pocs, sinó que és un camí per a tots. Déu ens ho demana tot, però ofereix la vertadera vida i felicitat.

Es tracta d'un document de 42 pàgines, dividit en 5 capítols i 177 paràgrafs, on apareix el segell distintiu de Francesc: la teologia del poble, amb la qual tant s'identifica, la relació entre la vida cristiana i el compromís amb la justícia, la seva preocupació pels més pobres i oblidats, la seva sensibilitat cap al geni femení i la seva profunda espiritualitat, sempre encarnada que rebutja tot egoisme. I això, com és habitual en ell, amb un llenguatge clar i directe.

Anhela una santedat «de classe mitjana», diu el Papa, a l'abast de tothom, i que no hem de confondre només amb la dels sants ja canonitzats. Santedat dels petits gestos, sense estimar el silenci per defugir l'encontre amb l'altre, o desitjar el descans per refusar l'activitat, o buscar l'oració per menysprear el servei (cf. n. 26).

Gaudete et Exsultate és el cinquè gran document d'aquest pontificat, després de les dues encíclics *Lumen fidei* (co-escrita amb Benet XVI) de juny de 2013, i *Laudato si'* sobre la cura de la creació publicada de maig de 2015, i les dues exhortacions apostòliques *Evangelii Gaudium* (novembre de 2013) i *Amoris Laetitia* (març de 2016), aquesta última publicada després de la conclusió dels dos Sínodes sobre la famí-

lia. Ara vol renovar la crida universal a assolir la santedat en la vida quotidiana, vivint amb amor i oferint el propi testimoni en les ocupacions de cada dia, allà on cada un es troba, i sense necessitat de gestos heroics, reconeixent les imperfeccions i limitacions de l'ésser humà, presents també, ens ho recorda, en els sants i santes reconeguts oficialment per l'Església. També assenyalava els perills de caure en el *gnosticisme* (que creu saber explicar-ho tot per la raó) o el *pelagianisme* (fer-s'ho tot un mateix i esdevenir rígid amb el proïsme). Allà on trobem el més genuí del Papa Francesc és a l'hora de proposar la caritat com a centre i les Benaurances com l'ADN del cristià, amb les actituds vitals que poden contribuir a recórrer aquest camí de santedat. Acaba l'Exhortació proposant una metodologia que resumeix amb el lema de «*combat, vigilància i discerniment*».

¿Ens podríem comprometre a llegir-la (la trobareu a internet) i a provar de fer-nos-la nostra?

Us animo a començar-ho en aquest temps pasqual! Que la Pasqua, pel do de l'Esperit Sant, ens renovi en la santedat!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Urgell a la Trobada de Canonges

La Trobada de Canonges d'Espanya va tenir lloc a Santander del 3 al 6 d'abril. Aquesta era la XXXIII edició de la trobada nacional de Capítols Catedralicis i de Col·legiats d'arreu d'Espanya. Es va celebrar sota el tema «Las Catedrales y el Año Jubilar» i hi van assistir més d'un centenar de canonges. Del Bisbat d'Urgell hi van participar el Degà del Capítol Catedral de Santa Maria d'Urgell, Mn. Xavier Parés, i el Canonge Mn. Jaume Soy, que van guanyar el Jubileu durant la missa celebrada al monestir de Santo Toribio de Liébana i presidida pel Bisbe de Santander, Mons. Manuel Sánchez Monge. Al llarg de la trobada es va renovar la Junta Directiva del Col·legi de Canonges Nacional, reelegint com a president el M.I. Sr. Manuel Montilla, Degà de Córdoba, i com a vocal representant de Catalunya, València i Balears es va escollir al Degà de Barcelona, M.I. Mn. Josep Ramon Pérez.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Raimos, piats, esdevindran la sang de Crist

La imatge de la vinya sovinteja en els profetes i en els mateixos textos evangèlics. En la llarga vetllada del Darrer Sopar, Jesús s'aplica a si mateix la imatge del cep per mitjà d'una bonica al·legoria de la qual en remarquem tres realitats: Unió permanent de les sarments al cep, necessitat de podar-la i se n'esperen fruits abundants. També ens parla d'un Pare que és l'amo de la vinya, pagès expert i vinyater curós.

Aquesta, com les altres paraboles és aplicable a la vida cristiana.

1. La unió permanent: les sarments cal que estiguin permanentment unides al cep, altrament s'assecarien i no servirien per a res. La unió al cep comporta rebre la saba i la vida.

Estar units a Jesucrist és deixar-se alenar pel seu Esperit que vivifica. Jesús insisteix molt en la neces-

sitat d'estar units a Eil. Fins a set vegades ho repeteix en aquesta pàgina de l'Evangeli. «Estigueu en mi» no al·ludeix a un encontre esporàdic sinó a una vida totalment unida a Eil, viscuda en la seva òrbita.

2. La poda necessària. No sempre és fàcil entendre i acceptar la poda. Costa tallar. Algú pensa que el cep no pot viure sense les nombroses branques i el ric fullatge. La poda és un tall purificador i alliberador. En treure excessives ramificacions i inútil fullatge, la saba pot concentrar-se i millorar el fruit.

En els ambients consumistes en què vivim, la poda es fa totalment necessària i urgent. Ens dispersem en entreteniments fatos i en múltiples diversions. Encara que ens dolgui, per créixer cal tallar. O perquè siguem

prou valents per fer-ho nosaltres mateixos, o perquè acceptem les retallades que ens vénen imposades: la renúncia, la conversió, la malaltia, el fracàs, el canvi... poden ser podes que experimenten en la nostra vida.

3. Fruits abundosos. A altres arbres hi anirem a cercar ombra o fusta... A certes plantes els demanarem flors. El cep no ens donarà res d'això. Hi anirem, a cercar els raimos, gustosos i de qualitat.

Els fruits que Déu espera de nosaltres són el dret, la justícia, el respecte, la compassió, el servei. Els fruits que Déu vol són el fruits de l'esperit, fruits de veritat i d'amor.

Cal que cadascú de nosaltres donem aquest raïm que, piat, esdevé sang de vida eterna.

Mn. Ramon Sàrries

PALABRA Y VIDA

La santidad es «vivir lo ordinario de manera extraordinaria»

Esta frase de S. Juan M. Vianney le ha servido al Vicario general del Papa para presentar y titular la tercera Exhortación apostólica del Papa Francisco, *Gaudete et Exsultate* (*Alegraos y regocijaos*, como dice el final de las Bienaventuranzas en Mt 5,12). Fechada el 19 de marzo, acaba de hacerla pública a principios de abril, y su objetivo es «la llamada a la santidad en el mundo contemporáneo», para hacer resonar una vez más —ya lo hizo el Concilio Vaticano II— la llamada universal a la santidad que todos tenemos, procurando encarnarla en el contexto actual, con sus riesgos, desafíos y oportunidades. Porque a cada uno de nosotros el Señor nos eligió «para que fuésemos santos e irreprochables ante Él, por el amor» (Ef 1,4). Con este documento que, de manera innovadora, contiene apelaciones directas al lector, el Papa ha querido compartir su visión de cómo cada uno puede llegar a ser lo que está llamado a ser, y no conformarse con una existencia mediocre, aguada, licuada. La santidad no es para pocos, sino que es un camino para todos. Dios nos lo pide todo, pero nos ofrece la verdadera vida y felicidad.

Se trata de un documento de 42 páginas, dividido en 5 capítulos y 177 párrafos, donde aparece el sello distintivo de Francisco: la teología del pueblo, con la que tanto se identifica, la relación entre la vida cristiana y el compromiso con la justicia, su preocupación por los más pobres y olvidados, su sensibilidad hacia el genio femenino y su profunda espiritualidad, siempre encarnada que rechaza todo egoísmo. Y esto, como es habitual en él, con un lenguaje claro y directo. Anhela una santidad «de clase media», dice el Papa, al alcance de todos, y que no debemos confundir sólo con la de los santos ya canonizados. Santidad de los pequeños gestos, sin estimar el silencio para rehuir el encuentro con el otro, o desear el descanso para rechazar la actividad, o buscar la oración para menospreciar el servicio (cf. n. 26).

Gaudete et Exsultate es el quinto gran documento de este pontificado, después de las dos encíclicas *Lumen fidei* (co-escrita con Benedicto XVI) de junio de 2013, y *Laudato si'* sobre el cuidado de la creación, publicada en mayo de 2015, y las dos exhortaciones apostólicas *Evangelii Gaudium* (noviembre de 2013) y *Amoris Laetitia* (marzo de 2016), esta última publicada después de la conclusión de los dos Sinodos sobre la familia. Ahora quiere renovar la llamada universal a alcanzar la santidad en la vida cotidiana, viviendo con amor y ofreciendo el propio testimonio en las ocupaciones de cada día, allí donde cada uno se encuentra, y sin necesidad de gestos heroicos, reconociendo las imperfecciones y limitaciones del ser humano, presentes también, nos lo recuerda, en los santos y santas reconocidos oficialmente por la Iglesia. También señala los peligros de caer en el *gnosticismo* (que cree saber explicarlo todo por la razón) o el *pelagianismo* (hacérselo todo uno mismo y convertirse en rígido con el prójimo). Allí donde encontramos lo más genuino de Francisco es a la hora de proponer la caridad como centro y las Bienaventuranzas como el ADN del cristiano, con las actitudes vitales que pueden contribuir a recorrer este camino de santidad. Termina la Exhortación proponiendo una metodología que resume con el lema de «*combate, vigilancia y discernimiento*».

¿Nos podríamos comprometer a leerla (se encuentra fácilmente en internet) y a probar de hacerla nuestra? Os animo a empezarlo en este tiempo pascual. ¡Que la Pascua, por el don del Espíritu Santo, nos renueve en la santidad!

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Més d'un miler de fidels celebren la Pasqua de ritus oriental, segons el calendari Julià, a Santa Maria de Guissona

Més d'un miler de fidels, catòlics dels ritus grec-catòlic d'Ucraïna i grec-catòlic de Romania, van celebrar la Pasqua de ritus oriental a Santa Maria de Guissona el diumenge 8 d'abril. Urgell s'unia així a la celebració de més de 200 milions de cristians ortodoxes, que utilitzen un calendari litúrgic diferent del de l'Església catòlica, ja que es guia per l'antic calendari julià, en comptes del calendari gregorià.

Els grec-catòlics de Romania iniciaren la celebració a partir de les 11.30 de la nit del dissabte. Hi van participar persones de Guissona i dels pobles veïns, com Cervera, Tàrrega, Solsona... La celebració de la Vetlla Pasqual va portar un autèntic riu de persones al temple: famílies senceres, infants, persones de totes les edats, que van plasmar la seva gran devoció amb la pregària, la participació en la cerimònia i amb les processons. Mentre s'anava desenvolupant el ritus, cadascú el va seguir amb profunda vivència de la fe, amb les repetides senyals de la creu.

Els fidels grec-catòlics, de ritus bizantí, començaren la celebració a les 5 h. Van ser més de 500 persones. A l'entrar al temple ho feien ja amb actitud de pregària: s'agenollaven davant el Crist o la icona de la Mare de Déu, encenent un ciri i situant-se després al lloc pertinent amb actitud de silenci i de recolliment. Després de l'Eucaristia, amb calma,

van sortir a la plaça on van ser beneïts els seus fruits típics: pastissos, ous...

Van oficiar Mn. Sfarlea Dan-Aurelian, per part de la comunitat grec-catòlica de Romania; Mn. Taras Kogut, de la grec-catòlica d'Ucraïna i per part de la comunitat catòlica de ritus llatí, Mn. Ramon Balagué, el Rector de la parròquia. Les celebracions van ser intensament animades pel cant dels fidels.

Mn. Ramon Balagué, Rector de la parròquia, explica que va ser «una nit joiosa per al nostre temple parroquial. Tant jo com a sacerdot responsable, com la mateixa comunitat cristiana romana de Guissona, sentim una gran satisfacció en veure que distintes comunitats celebren la festa cabdal dels cristians: la Pasqua de Resurrecció».

► **Confirmacions a Linyola.** Dissabte dia 7 d'abril, diumenge segon de Pasqua o de la Divina Misericòrdia, l'Arquebisbe d'Urgell va administrar el sagrament de la Confirmació a 10 joves de la Parròquia de la Mare de Déu Assumpta de Linyola. Van concelebrar amb l'Arquebisbe, el Rector Mn. Pere Canyada; Mn. Jaume Mayoral, fill del poble; i el Diaca permanent Mn. Josep Caba, catequista col·laborador en la preparació dels joves confirmands i que els va presentar al Sr. Arquebisbe.

A l'homilia, l'Arquebisbe recordà com Jesús Ressuscitat exhor-

tà els seus deixebles amb el clam «no tingueu por», ja que la por és l'antítesi de la fe. Mons. Vives animà els fidels a lluitar contra les pors més profundes: la por i la desconfiança envers nosaltres mateixos, envers els altres i, so-

bretot, envers Déu. Animà els joves confirmands que rebien aquell dia l'Esperit Sant, a ser persones de fe i els recordà les paraules de Jesús Ressuscitat a Sant Tomàs: «no siguis tan incrèdul, sigues creient!». També els animà a ser «portadors de pau», una pau que va molt més enllà de l'absència de guerra o conflicte, i que es tradueix a posar joia, confiança, fe i alegria en el món i a sentir-se profundament estimats per Déu ric en misericòrdia, que no es cansa mai de perdonar-nos les nostres faltes. L'Eucaristia fou solemnitada pel cor parroquial de Linyola.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

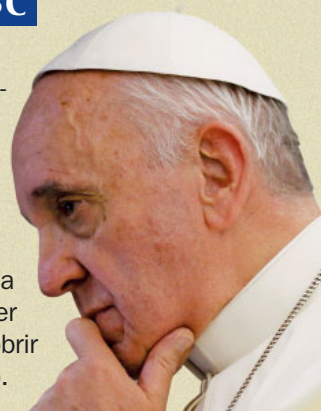

@Pontifex: «Moltes gràcies a totes les dones que cada dia busquen construir una societat més humana i acollidora» (8 de març).

@Pontifex: «Què seria de nosaltres si Déu no ens donés sempre l'oportunitat de començar de nou?» (11 de març).

@Pontifex: «Enmig de tanta activitat, sovint descuidem allò essencial: la vida espiritual, la nostra relació amb Déu. Paremos a resar!» (9 de març).

@Pontifex: «En el sagrament de la Reconciliació trobem el camí per tornar cap al Senyor i redescobrir el sentit de la vida» (9 de març).

La Delegació de Joventut prepara els joves en els valors cristians durant el temps de lleure

Joves i preadolescents de les escoles catòliques, dels espais, grups Txt i grups d'escoltes de la diòcesi d'Urgell, van participar en la caminada a Montserrat que organitza la Delegació de Joventut els dies 20 i 21 d'abril. Enguany, la modalitat va ser només nocturna, aplegant els joves en dues rutes de diferent intensitat i duresa, segons les edats dels participants. Els joves van anar acompanyats pels seus monitors i pels professors i mestres de les escoles que també van fer els recorreguts. En arribar al Santuari de Montserrat, els joves van poder esmorzar, descansar una mica i també van participar en la tradicional celebració eucarística conjunta.

L'activitat forma part de la planificació que fa la Delegació de Joventut durant el curs escolar. Amb especial intensitat en l'acompanyament en els dos moments cabdals del calendari litúrgic, el Nadal i la Pasqua. Enguany, la Pasqua va ser molt viscuda, amb trobades preparatòries com la que es va fer a Betlan, a la Val d'Aran, amb els joves del grup Txt, posant Jesús com a centre de la trobada, els nois i noies van gaudir de dos dies i mig de moments de pregària, de coneixement, de compartir i de vivència profunda que els va servir per a desvetllar i afermar el seu compromís com a Txt's, arrelat més en Crist i en els altres. També van participar en la

celebració de la Pasqua Jove a les Avellanes, a la Casa d'Aina, a Canillo.

L'ànim de l'Arquebisbe d'Urgell va quedar palès en el seu missatge de Pasqua: «Estimats amics reunits per viure joiosament els dies sants de la Mort i la Resurrecció de Crist. Santa Pasqua i que

Déu ens ompli de joia i esperança. La mort o el fracàs no tenen l'última paraula en la vida, ja que Crist ha ressuscitat. Ell ens obre un gran camí a la fidelitat i a l'amor. Val la pena donar la vida. Estic ben unit a tots vosaltres des de la Catedral de La Seu d'Urgell!»

Els 2 missioners de la Misericòrdia d'Urgell amb el Papa Francesc

El dimarts 10 d'abril, els dos sacerdots missioners de la Misericòrdia d'Urgell, Mn. Ignasi Navarri i Mn. Antoni Elvira, van participar a l'Audiència que va tenir lloc a la Sala Règia del Palau Apostòlic del Vaticà amb el Papa Francesc. La trobada va anar precedida per una interven-

ció de Mons. Rino Fisichella, President del Pontifici Consell per a la Promoció de la Nova Evangelització, amb el títol de «Els Missioners de la Misericòrdia segons el Papa Francesc».

Tot seguit tingué lloc l'audiència amb el Papa Francesc on animà els missioners de la Misericòrdia a ser

reflex de la Divina Misericòrdia de Déu.

L'Eucaristia presidida pel Papa Francesc a la Basílica de Sant Pere del Vaticà clogué la trobada festiva de tres dies, on hi han pres part més de 500 missioners de la Misericòrdia de tot el món.

AGENDA

- ▶ **29 de d'abril.** Confirmacions a Coll de Nargó, a les 12 h. / Confirmacions a Puigcerdà, a les 18 h.
- ▶ **1 de maig.** Festa de Sant Josep Obrer.
- ▶ **3 de maig.** Confirmacions a Escaldes.
- ▶ **4 de maig.** Confirmacions a Andorra la Vella.
- ▶ **5 de maig.** Confirmacions a Santa Maria de Balaguer. / Pasqua del Malt. / Vetlla i processó al Santuari de les Sogues, a les 21 h. / Concert dels Petits Cantors del Principat d'Andorra, a la Catedral de Santa Maria d'Urgell, a les 21 h.
- ▶ **6 de maig.** Confirmacions a Vallfogona, a les 10.30 h. / Confirmacions a Gerb, a les 12 h.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

30. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 14,5-18 / Sl 113 / Jo 14,21-26]. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà); sant Josep-Benet Cottolengo, prev. fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova; sant Indaleci, bisbe; santa Sofia, vg. i mr.

MAIG

1. □ Dimarts [Fets 14,19-28 / Sl 144 / Jo 14,27-31a]. Sant Josep, obrer; sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.

2. □ Dimecres [Fets 15,1-6 / Sl 121 / Jo 15,1-8]. Sant Atanasi (296-

373), bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església; Mare de Déu d'Araceli; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família mr.

3. ■ Dijous [1C 15,1-8 / Sl 18 / Jo 14,6-14]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols; Trobament de la santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.

4. □ Divendres [Fets 15,22-31 / Sl 56 / Jo 15,12-17]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.; beat Ceferí Jiménez Malla (el Pelé).

5. □ Dissabte [Fets 16,1-10 / Sl 99 / Jo 15,18-21]. ■ **Lleida:** beat Sal-

vi Huix i Miralpeix, bisbe i mr.; sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Finjosa, bisbe; santa Irene, vg. i mr. (304), a Tessalònica.

6. □ Diumenge vinent, VI de Pasqua (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Fets 10,25-26.34-35.44-48 / Sl 97 / 1Jo 4,7-10; o bé, del diumenge VII: 1Jo 4,11-16 / Jo 15,9-17; o bé, del diumenge VII: Jo 17,11b-19]. Tradició del martiri *ante Portam Latinam* de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, verge i màrtir; sant Justí, prevere; sant Francesc Laval, bisbe de Quebec.

Diuenge V de Pasqua (B)

COMENTARI

Qui està en mi dona molt de fruit

A Jerusalem intentava Saule incorporar-se als creients, però ells no creien que s'hagués convertit. Era prou d'esperar: coneixien les seves amenaces de mort contra els deixebles del Senyor (Ac 9,1).

L'ajudà Bernabé que pel seu compte el presentà als Apòstols avalant, que havent-se-li aparegut el Senyor pel camí cap a Damasc, després amb valentia havia predicat el Nom de Jesús. Saule s'incorpora a la Comunitat i des d'aleshores convivia amb ells amb tota llibertat. L'apòstol Pau no va per lliure com un franc tirador.

Però els problemes segueixen: els jueus de llengua grega, amb qui discutia, es proposaren de matar-lo.

Tot i això, per camins de Creu com el seu Mestre, l'Església vivia en pau: creixia a la presència del Senyor, confortada per l'Esperit Sant.

L'apel·latiu inicial «fillets» resumeix tot el que ja s'ha dit i enceta un nou desenvolupament: l'amor cristià és amor d'encarnació. Que el nostre amor no sigui només de paraules sinó de fets i de veritat.

La fe verificada en obres d'amor dona seguretat a la salvació. Així si la consciència no ens acusa, podem acostar-nos a Déu amb tota confiança.

El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist. Però el creure inclou l'estimar-nos uns als altres com Ell ens ho té manat i ens donà exemple.

Als Discursos de comiat de Jn 15-17 Jesús parla en exclusiva als deixebles: amb originalitat perquè sembla com si parlés ja el Glorificat presentant la identitat profunda del deixeble.

Jo sóc el cep veritable i el meu Pare és el vinyater. Al llenguatge joànic «veritable» significa «únic». Cep, oliveira i figuera, típics de la vegetació a Palestina, són símbols del Poble Elegit. La simbologia s'inspira a la tradició bíblica: sobretot la cançó de la vinya d'Is 5.

Jesús és l'únic cep que, conreat pel Pare-vinyater, aporta fecunditat a les sarments: amb la condició de roman-dre/estar en el cep (expressió que surt 7 cops). Qui està en mi i Jo en ell, dona molt de fruit.

Cal deixar-nos conrear per Déu: també si pensem que ja som fructífers. Perquè la sarment que dona fruit, el Pare l'esporga i la neteja perquè encara en doni més.

Mn. José Luis Arín

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 9,26-31)

En aquell temps, Saule arribà a Jerusalem, i allà intentava incorporar-se als creients, però ells no creien que s'hagués convertit, i tots el defugien. Llavors Bernabé el prengué pel seu compte, el presentà als apòstols, i els contà com, pel camí, el Senyor se li havia aparegut i li havia parlat, i amb quina valentia havia predicat a Damasc el nom de Jesús. Des d'aquell moment convivia amb ells a Jerusalem amb tota llibertat, predicava amb valentia el nom del Senyor, conversant i discutint amb els jueus de llengua grega. Aquests es proposaren de matar-lo, però els germans, que ho saberen, l'acompanyaren a Cesarea i el feren marxar a Tars. L'Església vivia en pau per tot Judea, Galilea i Samària. Així creixia, s'anava edificant, i vivia constantment a la presència del Senyor, confortada per l'Esperit Sant.

► Salm responsorial (21)

R. En el Senyor s'inspirarà el meu himne el dia del gran aplec. O bé: Al·leluia.

Davant dels fidels oferiré els sacrificis promesos. / En menjaran els humils fins a saciar-se, / lloaran el Senyor els qui sincerament el busquen, / i diran: «Viviu per molts anys.» R.

Ho tindran present i es convertiran al Senyor / tots els països de la terra; / es prosternaran davant seu gent de totes les nacions. / Fins les cendres de les tombes l'adoraran, / s'agenollaran davant seu els qui dormen a la pols. R.

Serà per a ell la vida que em dona, / els meus descendents li seran fidels. / Parlaran del Senyor a les generacions que vindran, / i anunciaran els seus favors als qui naixeran després, / i els diran: «El Senyor ha fet tot això.» R.

► Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 3,18-24)

Fillets, que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat. Llavors coneixerem que ens mou la veritat i la nostra consciència es mantindrà en pau davant de Déu. Perquè si la nostra consciència ens acusa, pensem que Déu és més gran que la consciència, i que ell ho sap tot. Estimats, si la consciència no ens acusa, podem acostar-nos a Déu amb tota confiança, i obtindrem el que li demanem, perquè complim el que ens mana i fem allò que és del seu grat. El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres tal com ens ho té manat. Si complim els seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. I, per l'Esperit que ens ha donat, coneixem que ell està en nosaltres.

► Lectura de l'evangelí segons sant Joan

(Jn 15,1-8)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo sóc el cep veritable, i el meu Pare és el vinyater. La sarment que no dona fruit en mi el Pare la talla, i la que dona fruit, l'esporga i la neteja perquè encara en doni més. Vosaltres ja sou nets gràcies al missatge que us he anunciat. Estigueu en mi i jo en vosaltres. Així com la sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit, tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi. Jo sóc el cep, i vosaltres, les sarments. Qui està en mi i jo en ell dona molt de fruit, perquè sense mi no podríeu fer res. Si algú se separa de mi, és llançat fora, com ho fan amb les sarments, i s'asseca. Les sarments, un cop seques, les recullen, les tiren al foc i cremen. Si us quedeu en mi, i el que jo us he dit queda en vosaltres, podreu demanar tot el que desitgeu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que vosaltres doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus.»

► Lectura de los Hechos de los Apóstoles (Hch 9,26-31)

En aquellos días, llegado Pablo a Jerusalén, trataba de juntarse con los discípulos, pero todos le tenían miedo, porque no se fiaban de que fuera discípulo. Entonces Bernabé, tomándolo consigo, lo presentó a los apóstoles y Saulo les contó cómo había visto al Señor en el camino, lo que le había dicho y cómo en Damasco había actuado valientemente en el nombre de Jesús. Saulo se quedó con ellos y se movía con libertad en Jerusalén, actuando valientemente en el nombre del Señor. Hablaba y discutía también con los helenistas, que se propusieron matarlo. Al enterarse los hermanos, lo bajaron a Cesarea y lo enviaron a Tarso. La Iglesia gozaba de paz en toda Judea, Galilea y Samaria. Se iba construyendo y progresaba en el temor del Señor, y se multiplicaba con el consuelo del Espíritu Santo.

► Salmo responsorial (21)

R. El Señor es mi alabanza en la gran asamblea. O bien: Aleluya.

Cumpliré mis votos delante de sus fieles. / Los desvalidos comerán hasta saciarse, / alabarán al Señor los que lo buscan. / ¡Viva su corazón por siempre! R.

Lo recordarán y volverán al Señor / hasta de los confines del orbe; / en su presencia se postrarán / las familias de los pueblos. / Ante él se postrarán los que duermen en la tierra, / ante él se inclinarán los que bajan al polvo. R.

Mi descendencia lo servirá; / hablarán del Señor a la generación futura, / contarán su justicia al pueblo que ha de nacer: / «Todo lo que hizo el Señor». R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

(1Jn 3,18-24)

Hijos míos, no amemos de palabra y de boca, sino de verdad y con obras. En esto conoceremos que somos de la verdad y tranquilizaremos nuestro corazón ante él, en caso de que nos condene nuestro corazón, pues Dios es mayor que nuestro corazón y lo conoce todo. Queridos, si el corazón no nos condena, tenemos plena confianza ante Dios. Cuanto pidamos lo recibimos de él, porque guardamos sus mandamientos y hacemos lo que le agrada. Y este es su mandamiento: que creamos en el nombre de su Hijo, Jesucristo, y que nos amemos unos a otros, tal como nos lo mandó. Quien guarda sus mandamientos permanece en Dios y Dios en él; en esto conocemos que permanece en nosotros: por el Espíritu que nos dio.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 15,1-8)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Yo soy la verdadera vid, y mi Padre es el labrador. A todo sarmiento que no da fruto en mí lo arranca, y a todo el que da fruto lo poda, para que dé más fruto. Vosotros ya estáis limpios por la palabra que os he hablado; permaneced en mí, y yo en vosotros. Como el sarmiento no puede dar fruto por sí, si no permanece en la vid, así tampoco vosotros, si no permanecéis en mí. Yo soy la vid, vosotros los sarmientos; el que permanece en mí y yo en él, ese da fruto abundante; porque sin mí no podéis hacer nada. Al que no permanece en mí lo tiran fuera, como el sarmiento, y se seca; luego los recogen y los echan al fuego, y arden. Si permanecéis en mí y mis palabras permanecen en vosotros, pedid lo que deseáis, y se realizará. Con esto recibe gloria mi Padre, con que deis fruto abundante; así seréis discípulos míos.»